

POSUDEK OPONENTA NA DIPLOMOVOU PRÁCI

Autor práce: Bc. Markéta Bohdanová

Název práce: Srovnání citlivosti a spolehlivosti krokoměru Omron HJ-720IT podle umístění na těle

Rok obhajoby: 2010

Oponent diplomové práce: Michal Procházka

Práce obsahuje 58 stran vlastního textu, na čtyřech stranách je uveden referenční seznam a sedmnáct stran obsahuje 29 příloh.

Práce je metodologicky zaměřená a pojednává o přesnosti hodnocení pohybové aktivity pomocí tzv. krokoměrů. Volbu tématu nelze hodnotit jinak než kladně. Jednak z obecných důvodů – v současné době zvyšující se prevalence civilizačních chorob, jejichž prevencí právě pohybová aktivita je, si každá takto zaměřená (nicméně také kvalitně provedená) práce zaslouží podporu. Kromě toho se ovšem v této práci objevují i hypotézy dosud neuváděné ani ve světové literatuře. Autorka si dala za cíl zhodnotit přesnost dvou mechanismem odlišných typů krokoměrů stojících na opačných stranách cenového spektra v laboratorních i terénních podmínkách.

Teoretický úvod zahrnuje doporučení pohybové aktivity, využití krokoměrů v její preskripci, popis krokoměrů a faktorů ovlivňujících jejich přesnost. Tento úvod je adekvátně obsáhlý a podepřený moderní literaturou. Zmínil bych kapitolu „Historie krokoměrů“, která nabízí neotřelý pohled na původ a vývoj těchto zařízení. Na stranu druhou není asi nutno při popisu krokoměru uvádět podrobný návod k výměně baterie. Hypotézy jsou jednoznačné a metodika pospaná do detailu. Jenom není úplně jasné, k čemu bylo autorce potřeba takové množství surových dat – konkrétně mám na mysli např. antropometrická data či měření vzdáleností souvisejících s umístěním krokoměru. Ve výsledcích tato data prezentována nejsou. Naopak proměnné, s kterými se operuje, jsou statisticky zpracovány na úrovni, která odpovídá metodám užívaným ve světovém písemnictví. Výsledky a diskuze se kvalitou neodchylují od celkově dobré úrovně práce. Oceňuji odvahu autorky vyslovit kategorický nesouhlas s ostatními autory v některých postupech, v případě že se jí daný postup dle jejich výsledků a vlastních zkušeností při měření nejevil být tím jediným správným. Krom tohoto nesouhlasu je ovšem autorka schopna nabídnout i postup svůj. Stejně tak i v závěru vyvozuje autorka ze svých výsledků doporučení, jež jsou využitelná jak ve výzkumu tak v běžném životě při denním monitorování počtu kroků.

V práci je několik nedostatků, nicméně nejsou závažné. Příkladem věcného pochybení je poněkud vágní odstavec o hodnocení validity krokoměrů v teoretickém úvodu na straně 21. Z formálních nedostatků bych zmínil opakované užití spojení typu „Omron koreluje s Yamaxem“, vhodnější by bylo mluvit o korelaci hodnot získaných při použití toho kterého přístroje. Také poněkud nepřehledná prezentace výsledků (daná z největší části množstvím dat) je poněkud náročnější při čtení, nicméně zásadní nedostatky dle mého názoru práce neobsahuje.

Autorka v práci prokázala schopnost samostatné vědecké práce. Je třeba vyzdvihnout dílčí část pojednávající o artefaktech získaných při použití krokoměru při jízdě autobusem, a

to vzhledem ke skutečnosti, že takto přesnost krokoměru doposud žádný autor nehodnotil. Krom toho – jak již výše uvádím – tato práce obsahuje i doporučení aplikovatelná v praktickém každodenním monitorování počtu kroků. Práci vřele doporučuji k obhajobě.

V Břeclavi 5.9.2010

Michal Procházka